

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Officio Episcopi Et Ecclesiae Ceremoniis Tractatus Perutilis

Gilbertus <Tornacensis>

Coloniae, 1571

VD16 G 2034

Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41678

ad rapiendū, si quem inuenerit negligentius se habentē. Et ideo sacerdos Ecclesiasticus, ut prudens Agonicheta, quanto in maiori periculo videt milites fore, tanto munit eos amplius sua benedictione: vnde & humiliari capita precipit, & deinde benedicit, quod prius virtutū summus specimine vestiēdi, & sic benedictionis gratiam habituri. Huius benedictionis extremae puto figurā fuisse benedictionem tam Iacob, quam Moysi in extremo spiritu. Et de illo quidem in Genesi scriptum Gen. 49. est: Benedixit Iacob singulis benedictionibus proprijs, & praecepit eis dicens: Ego congregor ad populum meum, & c. quae sequuntur. De alio Deut. 33. verò fit in Deuteronomio. Hæc benedictio qua benedixit Moyses homo Dei filios Israël ante mortem suam.

CAP. V

Sunt

Sunt & alia benedictiones communes, quibus in mensis, cibis, & potibus solent benedicere sacerdotes. Has figuratas legimus in Genesi. Cum Isaac Iacob benedixit, sicut scriptum est: statim ut sensit vestimentorum eius fragrantiam, benedicens ait: Ecce odor filij mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit dominus. Ubi dicit Hieronymus, tradunt Hebraei primogenitos functos officio sacerdotum, & habuisse vestimentum sacerdotale, quo induti victimas offerebant, antequam Aaron eligeretur in sacerdotium. Ut autem causa compedi de his benedictionibus transeamus, videmus cum familiare colloquiū cum viris sanctis habemus, cum ab ipsis recedimus, benedictionem in ultimo postulamus. In cuius figura legitur Abraham à Melchisedech benedictus.

De communibus benedictionibus quæ fiunt in mensis & cibis. Gen. 27.

Gen. 14.

CAP.